

සාරය: සුම්හිරි දරුවනි, ඔබේ ජ්‍යෙෂ්ඨ දැනුමේ මිණිමුතු වලින් පුරවන්නේ අවිහිංසක ස්වාමියා වන පරම පියා පමණයි. කල්ප වෘක්ෂයේ බීජයක් ඔහුම පමණයි. අන් කිසිවකු සමඟත් ඔහුට සැසඳිය නොහැකියි.

ප්‍රශ්නය: පරම පියාට බොහෝ දරුවන් රටටින් වැයම කරන්නේ ඇයි සහ කෙසේද ?

පිළිතුර: පරම පියාට හරිහැටි හඳුනා නොගත් හේතුවෙන් ඔවුන් වැරදිකර කර අනතුරුව ඒවා සහවති. ඔවුන් බාබාට ඇත්ත නොකියති. ඔවුන් රහසින්ම ඇවිත් කණ්ඩායමේ ඉඳගනී. ධර්මරාජ බාබා සියල්ල දන්නා බව ඔවුන් වටහා ගන්නේ නැත. සත්‍ය බාබාට සත්‍යය පැවසීම ද දඩුවම් අඩු කිරීමේ මාර්ගයකි.

ගීතය: අහිංසක ස්වාමියා (බෝලානාත්) මෙන් අසහාය කෙනෙක් නැත.

ඔම් ශාන්ති. ඔය දරුවන් තේරුම් ගෙන තිබෙනවා ශිවාටයි සැමවිටම බෝලානාත්. ශිවා, අහිංසක භාණ්ඩාගාරිකයා නමින් අමතන්නේ කියා. එසේ අහිංසක ස්වාමියා (බෝලානාත්) කියා ශංකර්ට හෝ දැනුමේ සාගරය කියා අන් කිසිම කෙනෙකුට හෝ කිව නොහැක. පරම පියා කියනවා: මා පමණයි ඇවිත් ඔය දරුවන්ට ආරම්භය, මධ්‍යය සහ අවසානය පිළිබඳ දැනුම ලබා දෙන්නේ. එමනිසා, දැනුමේ සාගරය එක් කෙනෙක් පමණි. එය ශංකර්ටත්, අව්‍යක්ත බ්‍රහ්මාවත් නොවෙයි. අව්‍යක්ත බ්‍රහ්මා වාසය කරන්නේ සුක්ෂම දතවිටේ. මේ දාදාට බ්‍රහ්ම දෙවියා කියන්නේ මන්දැයි බොහෝ අය කලබල වෙනවා. කෙසේවෙතත්, අව්‍යක්ත බ්‍රහ්මාට පවා දෙවියන් යැයි කිව නොහැක. පරම පියා දැන් පැහැදිලි කරනවා: මා පමණයි ඔබේ පාරලෝකික පියා. පරලෝක් (ලොව එපිට) යනු දිව්‍යලෝකයවත්, අපායවත් නොවෙයි. පරලෝකයේයි ජීව සත්තාවන් සිටින්නේ. එය සියල්ලෙන්ම අභිබවා ඇති දේශය වේ. ඔහුට පරම් ප්‍රියතම, පර්ලෝක් පරමාත්මා යනුවෙන් අමතනු ලබන්නේ ඔහු පරලෝකයේ වෙසෙන නිසායි. හක්ති මාර්ගයේ මිනිස්සු ඔහුට යඳිමින් සිටිති. තිසැකවම ඔවුන්ගේ දැස් උඩටයි යන්නේ. පරම පියා කියයි: සම්පූර්ණ කල්ප වෘක්ෂයේ බීජය මම වෙමි. ශිවා හැරෙන්න අන් කිසිවකුටත් නිර්මාපක යැයි කිව නොහැක. නිර්මාපක ඔහු පමණි. අන් සැවොම නිර්මාණයන් වේ. නිර්මාණයන්ට උරුමය ලබා දෙන්නේ නිර්මාපක විසින්ම පමණි. කවුරුත් කියන්නේ දෙවියන් හෝ බුදා ඔවුන්ට නිර්මාණය කළා කියලයි. එමනිසා, එම දෙවියන්ට සැවොම 'පිතා' යැයි කියනු ඇත. ඔවුන් ගාන්ධිට පිතා නොකියනු ඇත. අසීමිත පියා, නිර්මාපක වන්නේ එක්කෙනෙකි. ඔහු විසින්ම පහදා දෙනවා: ඔබේ පාරලෝකික පරම්පිතා මම වෙමි. සියලු ජීව සත්තාවන් එක සමානයි. ඔවුන් විශාල හෝ කුඩා වන්නේ නැත. දැනුමේ සුර්යයා, දැනුමේ චන්ද්‍රයා එසේම දැනුමේ තාරාකා ද සිටි. භෞතික සුර්යයා, චන්ද්‍රයා අතර ප්‍රමාණයේ වෙනසක් ඇති නමුත් සියලු ජීවත්ම ප්‍රමාණයෙන් එක සමානයි. බාබා කියයි: මා ප්‍රමාණයෙන් ලොකු නැහැ. එහෙත් මා පරම දතවිටෙහි වාසය කරන නිසා මා හට පරමාත්මය කියති. සියලුම දැනුම පරමාත්මයට ඇත. ඔහු කියයි: මා අශාරීරික වේ ද, එලෙසින්ම ඔබ ජීවත්ම ද පරම දතවිටෙහි කෙටි කලක් අශාරීරිකව සිටිනවා. කෙසේවෙතත්, ඔබ දිගු කලකට වේදිකාව මත සිටිනවා. ඔබ කෙසේ තරුවක්ද, මාද එසේමය. මා මඳක් ලොකු නම් මේ ශරීරයට මා නොගැලපෙනු ඇත. සියලු ජීවත්මයන් තම කොටස කිරීමට මෙහි පැමිණෙන්නාක් සේ, මා පැමිණෙන්නේ ද එලෙසමයි. හක්ති මාර්ගය පටන්ගන්නා විටම බාබාගේ කොටසත් පටන් ගනී. රන් සහ රිදි යුග වලදී ඔහුට කොටසක් නොමැත. අපගේ සම්පූර්ණ උරුමය අපට දීමට ඔහුම පැමිණෙයි. ඔහුටත් වඩා අඩි කිපයක් අපට ඉහළට ඔසවයි. ඔහු අපට බ්‍රහ්මාණ්ඩ සහ මේ ලෝකයට හිමිකරුවන් බවට පත්කරවයි. සිය දරුවන්ට වටිනා අය කරවීම සෑම පියෙකුගේ ම යුතුකමයි. දෙමාපියන් තම දරුවන්ට බොහෝ සේ සලකති. දෙමාපියන්ට දරුවන් හත් දෙනෙක් ඉඳ, සමහරු වෛද්‍යවරු, සමහරු ඉන්ජිනේරු සහ නීතිඥවරු ආදිය වූ කල එම දෙමාපියන්ට සතුට දරාගත නොහැකි වෙනවා. එම පියාටයි මිනිස්සු ප්‍රශංසා කරන්නේ, කෙසේ ඔහු ඔවුන්ට උගන්වා වටිනා අය බවට පත්කළේද කියා. කෙසේවෙතත්, සැවොම එක සමාන විය නොහැකියි. සමහරු යම් තනතුරකටත්, අනෙක් අය වෙනත් තනතුරකටත් පත්වෙති. බාබා කියනවා: මා ඔබට වඩාත් යෝග්‍ය අය බවටයි පත්කරවන්නේ! බලන්න ඒ බාබා කොහොමද කියා! ඔහුට භෞතික නමක් හෝ හැඩයක් නැත. ඔහු අපට උගන්වන්නේ තව කෙනෙකුගේ ශරීරයකට ඇතුල් වීමෙනි. පෙර කල්පයේ සිදුවූ ආකාරයටම මෙම උගන්වන නැත වෙනසක් නැතිව තිබෙනවා. එමනිසා ගිතාවේ දෙවියන් සැමටම දැනුමේ තණකොළ සහ දැනුමේ අමෘතයෙන් පෝෂණය කළ නැතම අනිවාර්යයෙන්ම ගිතා පාඨශාලාව නිර්මාණය කර තිබෙයි. ඇතැම් අය ක්‍රිස්තියානි ගව මඩුව කියාත් තවත් අය බ්‍රහ්මාගේ ගව මඩුව කියාත් කියති. කොහොමවුණත්, ශිව බාබාට ශරීරයක් නැති නිසා ඔහුගේ තැනට ඔවුන් බ්‍රහ්මාට එකතු කළා. ක්‍රිස්තියානි ගවයන් තණකොළ කැවීමේ අවශ්‍යතාවයක් නැත. පාරිශුද්ධකරු (පතිතපාවන්) කියා ක්‍රිස්තියානි කියන්නේ නැත. ගන්ධි ජී ගිතාව අතට ගනී හෝ, සිතා රාමි ගේ නම් ජපකරයි, මන්ද, රාමා සහ ක්‍රිස්තියානු, මත්ස්‍යයන් සහ කිඹුලන් ආදීන් තුළත් දෙවියන් සිටිනවා කියා ඔහු විශ්වාස කළ නිසායි. කලින් අපත් සිතන්න පුරුදුව සිටියේ එලෙසයි. අපගේ බුද්ධියේත් අගුල දමායි තිබුණේ. දැන් පරම පියා ඇවිත් අපට අවදි කළා. ඔහු, සැවොම සුසාන භූමියෙන් ඉවත් කර ඔහු සමග ආපසු ගෙන යන්නේ කෘමීන් විලසිනි. අනතුරුව ඔවුන් ඔවුන්ගේ කාලයේ කෙමෙන් පහළ බැස එනවා. පරම පියා පැහැදිලි කරයි: මා පමණක් සිහි කරන්න. ශිෂ්‍යයන් පවා සිය පියා සහ ගුරුවරයා සිහිපත් කරති. මේ පියායි ඔබට උගන්වන්නේ. ඔබේ ගුරුවරයාත් ඔහුමයි. එහි තිදෙනාගේම බලය ඇත. එසේ තිබේද්දී ඔබ එවන් වූ පියාට අමතක කරනවා. තමන්ට පූර්ණ කුලයට අයත් යැයි කියන දරුවනුත් මිනිත්තු පහක් වත් පියා සිහිකරන්නේ නැත. එමනිසායි මෙසේ කිවේ: ඔ මායා! මා දරුවන් ගේ අගුල් අරින විට නුඹ ඒවා නැවත වසා දමයි. යම්තමින් හෝ පාපයේ ගැළවෙනවා ඔබේ බුද්ධියේ අගුල වැසී යයි. එසේ වූවත්, ඇත්ත කීමෙන් ඔබේ දඩුවම් අඩු වෙනවා. ඔබ විනිශ්චකරුවාට ස්වේච්ඡාවෙන් පාපෝච්චාරණය කරයි නම් දඩුවම් අඩුවනු ඇත. බාබාත්

කරන්නේ එයමයි. යම් කෙනෙක් නරක දෙයක් කර සහවයි නම්, ඒ වෙනුවෙන් බරපතල දඩුවම් ඇත. එබැවින්, ධර්මරාජ් ගෙන් කිසිම දෙයක් සහවන්න එපා. බොහෝ අය පාපයේ ගැලී සිට පසුව මෙහි හොරෙන් ඇවිත් කණ්ඩායමෙහි ඉදගනී. කෙසේවෙතත්, ධර්මරාජ්ගෙන් ඔවුන්ට මොනම දෙයක් වත් සැහවිය හැකි ද? ඔවුන්ට ශුද්ධාව නැතිවූ විට එවන් පියෙකු රටටටන්න වැයම් කරයි. ඔවුන්ට ඕනෑ නම්, මේ ශාරීරික කෙනාව රැවැට්ටිය හැකියි. නමුත් අශාරීරික බාබා සියල්ල දනී. ඔහු තමයි මේ ශරීරය තුළින් ඔබට උගන්වන්නේ. බොහෝ දෙනෙක් අසන්නේ දෙවියන් මේ දාදාගේ ශරීරයට ඇතුල් වෙන්නේ කොහොමද කියායි. ඔහු ගෘහස්ථ කෙනෙක්, එසේම ඔහුට දරුවන් ද සිටී. ඇයි ඔහු තුළට දෙවියන් ඇතුල් වූණේ ? පූජනීය හෝ සාන්තුවරයෙකුගේ ශරීරයට දෙවියන් ඇතුල් වූණේ නැත්තේ ඇයි ? කෙසේ හෝ දෙවියන්ට අපවිත්ර අයව පවිත්ර කිරීම කළ යුතුව ඇත. ඔහු වඳින පුදන අයව වැදුම් ලැබීමට සුදුස්සන් කරවනවා. මෙය පිනුමක් ගසන්නාක් මෙනි. බුහුණින්වරු දේවතාවන් බවට ද පසුව ඝෂ්ණිය, වෛශ්‍ය සහ ශුද්ධීන් වශයෙන් ද පත්වෙනවා. මේ කුලයන් ඇත්තේ භාරතයෙහිය. මේ කුලයන් වෙත කොතැනක වත් නැත. මා දැන් මිනිත්තු 15ක් පමණ කතා කරන්නට ඇති. මේ අයුරින් ඔබටත් පැහැදිලි කළ හැකියි. බාබා ඔබට සියල්ල කෙලින්ම කියනවා. ශිව බාබා මෙලෙස පැහැදිලි කරනවා කියා කියන්න, ඒත් එක්කම ශිව, ශංකර්ගෙන් වෙන්වූ කෙනෙක් කියාත් කියන්න. මෙය ඉතා පැහැදිලිව පහදා දෙන්න ඕන. මෙය බාබාගේ හැඳින්වීම ලබා දීම වේ. 'Who's Who' යන පොත රජයෙන් මුද්‍රණය කර ඇත. ඒ සමානව පොතක් 'Who is Who' in the preordained drama? (කළින් නියම කළ නාටකයෙහි ඒ කෙනා කවුද?) තිබුණා. අප කියන්නේ අති උසස්ම උසස් ශිව බාබා, ඉන්පසු බුග්මා, විශ්ණු සහ ශංකර්, පසුව ලක්ෂ්මී සහ නාරායන් පසුව, රාමා සහ සීතා, එයින් පසුව ආගමික ශාස්ත්‍රාචාරු. මේ අයුරින් ලෝකය නොකඩවා පරණ වෙනවා කියායි. දේවතාවරු වූ ඔබ පාප මාර්ගයට යනවා. පරම පියා ඇවිත් ඔබට දැන් අවධි කරනවා. ඔහු කියයි: සෑම දේම මට භාර කර ඔබ මගේ උපදෙස් පිළිපදින්න. ශ්‍රීමත් යනු ඔහු විසින් දෙන උපදෙස් වේ. ලක්ෂ්මී සහ නාරායන් එසේම රාමා සහ සීතා, මිනිස්සු සිහි කරන්නේ ඔවුන් පාප මාර්ගයට ගිය පසුවයි. ශ්‍රීමත් දිය හැකි අය වෙත කවුරු ද? බාබා තමයි හක්තිවත්තයින්ගේ ආශා ඉටුකර දෙන්නේ. මත්ස්‍යන්ට, කිඹුලන්ට හක්ති කරන අයගේ ආශාවන් පවා මා විසින් ඉටු කරන්නේ. ඔවුන් එය අරගෙන ඇත්තේ දෙවියන් මත්ස්‍යන්, කිඹුලන් ආදීන් තුළ සිටින බවටයි. බාබා බොහෝ රහස් ඔබට කියාදී තිබෙන නමුත් ඒවා වටහාගන්නා අය අනුපිළිවෙලිනුයි සිටින්නේ. එමනිසා, ඔවුන්ගේ තත්ත්වයන් අනුපිළිවෙලින් තිබෙයි. ස්ථාපනය වෙමින් පවතින දේවතා රජදහන ආගමක් නොවෙයි. ආගම් ස්ථාපනය වෙන්නේ අන්‍ය ආගම් තුළිනි. ශිව බාබා ඔබට බුග්මා තුළින් රජවරුන්ගෙන් රජවරු බවට පත්කරවනවා. රජවරුන්ගෙන් රජවරු යන්නෙහි තේරුම ඔබට කියා දී ඇති. පාපයේ ගැලෙන රජවරු ඔබට වඳිති. ඒ හෙයින් ඔබට ලබන්නේ එවන් උසස් තත්ත්වයක් ! බාබා කියන සුමිහිරි කතා අසා ඉතා විනෝද වෙනවා. එහෙත් මෙහෙත් නැගිට නේ එකක් බිව් සැනින් ඔබේ කුල්මත් බව අඩු වී යයි. ඔබේ ගමට ලඟා වන විට එය සම්පූර්ණයෙන් අහවර වී තිබෙයි. මෙහි, ඔබ ශිව බාබාගේ නිවසේ සිටිනවා වාගේයි එහි බොහෝ සේ වෙනසක් තිබෙයි. සැමියා පිටරට යනවිට ගැහැණියක් කඳුළු සලයි. සැබෑ සතුටක් ඔහු දෙන්නේ නැහැ; මේ බාබා ඔබට බොහෝ සතුට දෙනවා. එබැවින් ඔහුගෙන් වෙන්ව යායුතු වන විට ඔබ අඩනවා. බොහෝ දෙනෙක් කියන්නේ ඔවුන්ට මෙහි නවතින්න ඕන බවයි. එවිට ඔබේ දරුවන් කොහේ යන්නද ? ඔවුන් කියයි: ඔබ ඔවුන්ට රැකබලා ගන්න! මා කොපමණ අයගේ දරුවන්ට බලාගන්නද ? කෙසේවෙතත්, මඳක් ඉවසන්න, සේවයට යෝග්‍ය වන්න. එවිට ඔබේ දරුවන් වෙනුවෙන් පිළිවෙලක් සිදුවී තිබේවි. ආරම්භ කාලයේ ඉතා සුළු දෙනෙක් සිටියේ එවිට ඔවුන්ගේ දරුවන්ට බාබා රැකබලාගන්නා. කොහොමනමුත්, දැන් ඔවුන්ගේ දරුවන්ට රැක බලා ගන්න බොහෝ දෙනෙකු සිටිනවා. එවිට එයින් එක්කෙනෙක් නැතිවුණොත් ඔවුන් දොස් කියන්නේ බාබාටයි. දරුවා නැති කළාට, එවිට දරුවන් රැකබලාගන්න නියම කළ කෙනාත් අසන්නේ: ඇයි මා තව කෙනෙකුගේ කර්ම බන්ධනයක් රැකබලා ගත යුත්තේ? හොඳයි, එහෙනම් ශිව නම් එක් දරුවෙක්ව රැක බලාගන්න. එවිට ඔහු ඔබේ දරුවන්ට ආරක්ෂා කරයි. කෙසේවෙතත්, ඔබ කිසිදා බාබාට දික්කසාද නොකළ යුතුයි. බොහෝ දරුවන් මෙලෙස බාබාට දික්කසාද කර තිබෙනවා; මෝඩයන්ගේ මුර්තින් කියන්නේ ඔවුන්ටයි. ඔබ යම් බුග්ම කුමාර් හෝ කුමරින් සමඟ අමනාපෙන් බුමිමා ගන්නත්, කිසිදා ශිව බාබා සමඟ බුමිමා ගන්න එපා. ඔහු ඇවිත් සිටින්නේ ඔබට අධිරාජ්‍ය වාසනාව ලබා දෙන්නයි. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදූසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණිය සඳහා සාරාංශය :

1. ඔබ සතුව තිබෙනා සියල්ලක්ම පියාට භාර දී ශ්‍රීමත් සම්පූර්ණයෙන් අනුගමනය කරන්න. නරක ක්‍රියාවක් කළායින් පසු එය නොසහවන්න. විනිශ්චය කරුවාට එය කිමෙන් ඔබේ දඩුවම් අඩුවනු ඇත.
2. කිසිදා පියා සමඟ බුමිමාගන්න එපා. සේවයට යෝග්‍යයකු වෙන්න. ඔබේ කර්ම බන්ධන ඔබ විසින්ම කපා දමන්න ඕන.

වරදානය: ඔබ බලවත් ස්මරණයෙහි ඉඳිම මගින් අවධානයේ සහ බලයේ ප්‍රතිමූර්තියක් වී සතුට, සැහැල්ලුව සහ පරවර්ථනය අත්විඳින්න.

බලවත් ස්මරණය, ඔබට ද්විතීය අත්විඳිම් එකවර ලබා දෙයි. එක් අතකට ස්මරණය ගින්නක් බවට පත්වී සියල්ල පුළුස්සා දමන කාර්යය කරයි. සියල්ල පරවර්ථනය කරයි. එසේම අනෙක් අතට එය සතුට සහ සැහැල්ලුව ලබාදෙයි. නියම විදියට එවන් බලවත් ස්මරණයක යෙදුණොත් පමණයි එයට නිරවද්‍ය ස්මරණය යැයි කියන්නේ. අවබෝධයේ ප්‍රතිමූර්තීන් සහ එවන් නිරවද්‍ය ස්මරණයක් ඇති දරුවන් තමයි බලසම්පන්න වන්නේ. මෙම අවධානය සහ බලය ඔබට විශිෂ්ට තැන්ගතව උරුමය ලබන්න සලස්වයි.

පාඨය : කිසියම් කෙනෙකුගේ හදවත ශක්තිමත් සහ පරිණත නම් ඔහුට කියන්නේ පලපුරුදු ඇත්තෙක් කියායි.

***** මිම ශාන්ති *****

මාතේශ්වරීගේ අගනා වදන්

1) දෙවියන් පැමිණෙන අවස්ථාව කල්තියා නියම කරන ලද වැඩසටහනකි.
"මි ගිතාවේ දෙවියනි, ඔබේ පොරොන්දුව ඉටු කරන්න එන්න." යන ගීතය මිනිස්සු ගයති. දැන්, එම ගිතාවේ දෙවියන් පෙර කල්පයේ ඔහු කළ පොරොන්දුව ඉටුකරන්නට ඇවිත් සිටිනවා. ඔහු කියයි: මි, දරුවනි, භාරතයෙහි ධර්මයේ අත්‍යන්ත කෙලෙසීම ඇතිවන විට එම අවස්ථාවේදී මා කළ පොරොන්දුව ඉටු කිරීමට මා අනිවාර්යෙන්ම එනවා. මාගේ පැමිණීම යන්නෙහි අර්ථය සෑම යුගයේම මා එනවා නොවෙයි. සෑම යුගයේම ධර්මයේ කෙලෙසීම සිදු නොවෙයි. එබැවින් දෙවියන් එන්නේ යකඩ යුගය නම් වූ කාලයේදී බව ඔබ තේරුම්ගන්න ඕන. සෑම වක්‍රයේම යකඩ යුගය එනවා. එවිට මා සෑම වක්‍රයේම එන බව ඔබ තේරුම්ගන්න ඕන. වක්‍රයේ යුග හතරක් තිබෙනවා: මෙය කල්පය වශයෙන් හැඳින්වේ. අධි වක්‍රයක්ම ස්වර්ණම සහ රිදී යුගයන්ය. එය සතෝගුණී සහ සතෝප්‍රධාන් වේ. එහිදී දෙවියන් පැමිණීම සඳහා අවශ්‍යතාවයක් නොතිබේ. අනතුරුව තෙවන යුගයේ සිට එනම් තඹ යුගයේ සිට අනෙකුත් සියලු ආගම් පටන් ගැනේ. එවෙලෙහි පවා එහි ධර්මයේ අතිශය කෙලෙසීමක් සිදු නොවේ. මෙයින් ඔප්පු වන්නේ දෙවියන් එම යුග තුනෙහිම නොඑන වගයි. ඉතිරිව ඇත්තේ යකඩ යුගයයි. මෙම යුගයේ අන්තිම කාලයේදී තමයි ධර්මයේ අතිශය කෙලෙසීම සිදුවන්නේ. දෙවියන් එන්නේ මේ කාලයේදීය. අධර්මිෂ්ඨතාවය නැති කර සත්‍ය ධර්මය ස්ථාපනය කරයි. ඔහුට තඹ යුගයේ එන්න සිදුවේ නම්, එවිට තඹ යුගයෙන් පසු ස්වර්ණම යුගයක් ඇති විය යුතුයි. එසේනම් දැන් යකඩ යුගයක් ඇත්තේ ඇයි ? අතිශය යකඩ යුගයක් ස්ථාපනය කිරීමට දෙවියන් එනවා යැයි කියා නොමැත. එය එසේ විය නොහැකි නිසායි දෙවියන් කියන්නේ: ඒ මම තමයි, මා එන්නේ එක් වතාවයි. අධර්මිෂ්ඨතාවය සහ යකඩ යුගය විනාශ කර දමා ස්වර්ණම යුගය ස්ථාපනය කිරීමට එන්නේ මා පමණයි, එමනිසා, මාගේ පැමිණීමේ කාලය සංගම යුගය වේ.

2) දෙවියන් කිසිමත් (වාසනාව) නිර්මාණය කරන්නා වේ, මනුෂ්‍යයන් තම වාසනාව ඔවුන් විසින්ම නාස්ති කරගනී. මනුෂ්‍ය ජීවත්මයන්ගේ වාසනාව නිර්මාණය කරන්නේ කවුද, එසේම ඔවුන්ගේ වාසනාව නැති නාස්ති කරන්නේ කවුද කියා අප දන්නවා. අප කියන්නේ නැහැ දෙවියන් අපගේ වාසනාව නිර්මාණය කරන අතර ඔහුම අපගේ වාසනාව නාස්ති කරනවා කියා. අනිවාර්යෙන්ම අපගේ වාසනාව නිර්මාණය කරන්නේ දෙවියන් තමයි. එවිට මනුෂ්‍යයන්මයි ඔවුන්ගේ වාසනාව නාස්ති කරගන්නේ. මෙම වාසනාව නිර්මාණය විය හැක්කේ කෙසේද ? අප පහළට වැටුණේ කෙසේද ? මේ සැමෙකක්ම පැහැදිලි කර තිබෙයි. මිනිස්සුන් තමන්ම දැනගෙන පාරිශුද්ධ වනවිට, ඔවුන් නැති නාස්ති කළ වාසනාව නැවත වරක් නිර්මාණය කෙරෙයි. එසේ වාසනාව නැති නාස්ති වීම ගැන කතා කරන විටම එයින් ඔප්පු වෙන්නේ අපගේ වාසනාව යම් කලෙක නිර්මාණය වී තිබුණු බවත් එය දැන් නැති නාස්ති වූ බවත්ය. එමනිසා, දෙවියන්ම නැවත වරක් පැමිණ නැති නාස්ති වූ අපගේ වාසනාව උදාකර දෙයි. ඇතැම් අය දෙවියන් අශාරීරිකයි, එවිට ඔහු අපගේ වාසනාව නිර්මාණය කළ හැක්කේ කෙසේද? අශාරීරික දෙවියන් බ්‍රහ්මාගේ ශරීරය තුළින් අවිනාශී දැනුම ලබා දෙන අන්දම සහ නැති නාස්ති වූ අපගේ වාසනාව නැවත වරක් නිර්මාණය කරන බව පැහැදිලි කර තිබෙනවා. අපට දැනුම ලබා දීම දෙවියන්ගේ යුතුකම වේ. කෙසේවෙතත්, මනුෂ්‍යයාට එකිනෙකාගේ වාසනාව අවදි කරවීම කළ නොහැකියි. සෑමගේ වාසනාව උදා කරන්නේ දෙවියන් පමණයි. අන්ත ඒ නිසායි, එහි ඔහුගේ සිහිවටනයේ දෙවොල් සදාකාලිකව තිබෙන්නේ. අවිවා.